

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шуфрича Нестора Івановича про відповідність Конституції України (конституційність) частини шостої статті 176, абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України

К и ї в
31 січня 2024 року
№ 16-1(П)/2024

Справа № 3-207/2023(391/23)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович,
Мойсик Володимир Романович (доповідач),

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шуфрича Нестора Івановича про відповідність Конституції України (конституційність) частини шостої статті 176, абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Шуфрич Н.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частинам першій, другій статті 29 Конституції України

(конституційність) частину шосту статті 176, абзац восьмий частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною шостою статті 176 Кодексу під час дії воєнного стану до осіб, яких підозрюють або обвинувачують у вчиненні злочинів, передбачених статтями 109–114², 258–258⁶, 260, 261, 437–442 Кримінального кодексу України, за наявності ризиків, зазначених у статті 177 Кодексу, застосовують запобіжний захід, визначений пунктом 5 частини першої статті 176 Кодексу – тримання під вартою.

Відповідно до абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кодексу під час дії воєнного стану слідчий суддя, суд, постановляючи ухвалу про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, ураховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177, 178 Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтями 109–114², 258–258⁶, 260, 261, 402–405, 407, 408, 429, 437–442 Кримінального кодексу України.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Шуфричу Н.І. 15 вересня 2023 року повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 28, частиною першою статті 111 Кримінального кодексу України.

У межах зазначеного кримінального провадження орган досудового розслідування звернувся до Печерського районного суду міста Києва з клопотанням про застосування щодо Шуфрича Н.І. запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Слідчий суддя Печерського районного суду міста Києва ухвалою від 15 вересня 2023 року, залишеною без зміни ухвалою Київського апеляційного суду від 11 жовтня 2023 року, застосував до Шуфрича Н.І. запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

У своїй ухвалі Київський апеляційний суд, зокрема, зазначив, що „згідно ухвали слідчий суддя відповідно до положень статей 177, 178 КПК України,

врахувавши наявність обґрунтованої підозри Шуфричу Н.І. у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення, яка підтверджується доданими до клопотання даними, тяжкість покарання, що загрожує останньому у разі визнання його винуватим у вчиненні вказаного кримінального правопорушення, характеризуючи дані про особу підозрюваного, в їх сукупності, а також врахувавши наявність ризиків, передбачених частиною першою статті 177 КПК України, прийшов до висновку про наявність підстав вважати, що застосування до Шуфрича Н.І. більш м'якого запобіжного заходу не зможе запобігти вказаним ризикам та забезпечити належну процесуальну поведінку підозрюваного“; „<...> колегія суддів погоджується з рішенням суду щодо необхідності задовольнити клопотання, оскільки орган досудового розслідування в повному обсязі довів суду обставини, які виправдовують обмеження права Шуфрича Н.І. на свободу, вважає, що ухвала слідчого судді є законною та обґрунтованою“.

На думку автора клопотання, оспорювані приписи Кодексу суперечать Конституції України, оскільки порушують принцип верховенства права та обмежують право особи на свободу та особисту недоторканність.

Шуфрич Н.І. висловлює також клопотання про забезпечення конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною, за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта

права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги убачається, що, цитуючи окремі норми Конституції України, юридичні позиції Конституційного Суду України, Кодексу, рішення Європейського суду з прав людини, Шуфрич Н.І. не навів аргументів щодо неконституційності частини шостої статті 176, абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кодексу, фактично висловивши незгоду із законодавчим регулюванням обрання запобіжного заходу особам, яких підозрюють або обвинувачують у вчиненні злочинів, визначених статтями 109–114², 258–258⁶, 260, 261, 402–405, 407, 408, 429, 437–442 Кримінального кодексу України, та із судовими рішеннями в його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень про невідповідність Конституції України оспорюваних приписів Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ [Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 15 вересня 2021 року № 14-у(П)/2021].

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шуфрича Нестора Івановича про відповідність

Конституції України (конституційність) частини шостої статті 176, абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**